

EL FLUVIOL

Periòdic ab ninots

XIULARÀ UN COP CADA VEGADA

Preu: 10 céntims

No s'estableix el cambi
no més ab la premsa estrangera

Redacció y Administració:

Imprempta Aizamora, Clivillers, 16
aont deurá dirigitse la correspondencia

M 1099

Un «lligat» per conveniencies

Transformacions del cervell humá

(Diàlec entre un debutant (1) y un antic amic)

—Pst... pst... (diguemli Josep) ¡Josep! ¡Josep!
—¿Qué hi ha...? ¡Hola! ¿Tu per aquí? Ni menos te coneixia; no sembles pas el mateix.

—Home, ab tres anys que era a fóra he cambiat molt y es que me n'han passat de seques y de verdes; lo que he hagut de patir no té fi ni compte; ara fa poc tenia un amo que ab las seves exageracions carlináceas...

—¡Ai caram; no t'hauria pas conegut, tan mudat! Y doncs ¿encara eres a Igualada ara?

—Noooo... Ja fa mitg any menos tretze dies que vaig anar a Manacor; varen robar-me cent cinquanta tres pessetes y trenta céntims que portava, y al arribar allá vaig tenir sórt de trovar per pura casualitat a un germá del didot, que, com que tenia certa influencia ab un del municipi, de quina casa era porter, va fer els medis, interessantshi molt y molt, pera que'm trovessin una colocació.

—Y... ¿estaves bé; t'hi diverties per allá?

—¡Uix! no me'n parlis; la colocació que va trovar-me va esser de burot; m'aborria més que en Sol y Ortega. Ja li deia jo: «aixó, per un home que no tingui salut o que'l treballar no li provi, molt bé, però per un home que, com jo, sempre ha anhelat guanyarse'l pa honradament, treballant lo més possible y torsint forsa l'esquena»...

—¡Ah! Aixó jo també; an aquest món el qui no procura pas de viure buscant tots els medis legalment possibles, está fomat; jo ab el meu ofici he hagut de rodar més que cap bógit; he arribat al l'extrem, sinó que aixó es un dirtho a tu, que tota mena d'idees y d'opinions polítiques me fan fàstic; ara'm fan servir de pallasso, dient coses que no penso ni he pensat mai, y es alló... pera anar tirant, perquè la vida está farsida d'entrebancs y la millor tendencia que un pot seguir es la de poguer prescindir del concepte que un té format en materies religioses y polítiques. La qüestió es guanyarse bé la vida; es per aixó que...

—¿Com s'entén? Ara potser seré jo qui no't coneixeré; tinc desitjos de que m'expliquis lo que t'ha

(1) A *El Fluvia*.

ocorregut. ¿Que ja no ets republicá?... ¡Home, home; ara sí que'm fas quedar parat!

—Ja veuras, prentho ab calma, perquè l'assumpte s'ho requereix. Escolta y calla y de tot aixó que ara parlem t'agrairé que, com a bon amic, no'n diguis res a ningú.

—Vols callar...

—*Bueno*; tu ja sabs que'l meu fondo ha sigut sempre republicá de pures conviccions...

—Aixó no ho dubto, perquè quan va tractarse d'anar a rebre an aquell pillet den Lerroux, que l'entusiasme que tots tenien era indescriptible, aquella munió de gent, aquells crits, aquella música y ¿sabs aquell crit que vares donar davant de l'iglesia de Sant Esteve de «¡abajo los clericales!», així, en castellá y tot? ¿Y d'allavors de l'Albó? ¡Ja no te'n recordes?

—Bé, home, bé; es que si no'm deixes explicar quedarem a les fosques.

—No t'entenc, noi, ni sé qui et pot entendre, doncs ja sé que has evolucionat (1), ja sé que fas escrits (o te'ls fan) a un periodiquet creat pera fomentar divisions (la feina d'*El Progreso*), que vol tenir aires de catalanista y dessota de la barretina hi porta boina; també sé que vas de braset ab els carlins y que has fet mitings a favor d'un diputat purament carlí y *solidari*, víctima també de l'evolució; també sé que fas comedia a la...

—¡Y tanta com ne faig de comedia! D'ensá de la Solidaritat, que ab l'excusa d'esser solidari he cambiat enterament de tot (ho he fet veure). Y es clar, per forsa he hagut de fer de cómic.

—No... vull dir que fas comedia an aquell rebost... a la «Lliga»...

—Bé, aquets són els que'm fan ballar, y ells ballen al só d'un FLUVIOL. ¡Maleitxiga!

—La veritat: mai m'haguera cregut que't deixessis pendre'l pél de semblant manera.

—Estas completament equivocat; ells m'han pres el pél y jo me l'he deixat pendre com una mona o com una mansa ovella, per així poguer pèndreli jo an ells, home. ¡Conveniencies de la vida!

—No t'entenc...

—Home, les conveniencies. ¡¡¡Faig de barber!!! Y ab ells sols ja visc.

—Adeu, doncs, ja't conec, herbeta, que't dius maraduix; adeu, máscara de tot l'any, moble de lloguer, cómic forsat; expressions a l'avi Cabiach y un petó an en Pipí.

AGULLA DE CAP

(1) Sistema *Deber*, per conveniencies.